

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 05-10-14

Col.lecta:	99,12
Caixetes ciris	82,38
Caixetes:	2,50
Caixetes Càritas:	65,40
Menjador	90,00

Lectures dium. 29 /19 d'octubre
Is.45, 1. 4- 6. **Salm 96** (95) 1-5. 7-10
1Te 1, 1-5b. **Mat 22**, 15-22

ENTERRAMENT

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a la família de Hilario Medina Espada, de 81 anys.

DOMUND

Diumenge 19 d'octubre, és la diada del Domund amb el lema «Reneix l'alegria», una diada missionera. La col.lecta d'aquest dia anirà per aquesta finalitat.

AULA INFORMÀTICA

Inscripcions

Classes d'informàtica: cada dilluns de 8-9 del vespre.

Voluntaris:

Es necessiten voluntaris per donar les classes d'informàtica

CÀRITAS POBLENOU

Acollida

S'amplia el servei d'acollida per rebre les persones amb problemes (no arribar a finals de mes, assessorament legal i laboral,

Cada dimarts, de 7-8 tarda

Cada dijous, de 6,30-7,30 tarda

Català

Inscripcions als cursos de català: cada dijous de 4-6 de la tarda.

Menjador

Estadística del mes de setembre: 961 àpats servits.

Voluntaris:

Es necessiten voluntaris per fer una atenció a la gent gran

CASA DE CASTANYET

La setmana passada en la reunió es va programar la feina de manteniment de l'equip de les persones que cada quinze dies va a la casa per acondicionar-la.

També es va preparar la Castanyada que enguany es farà el dia 16 de novembre, el tercer diumenge.

GRUPS REFLEXIÓ-CATEQUESI

Dissabte, dia 18, a 2/4 de 7 de la tarda, es troben els grups de reflexió-catequesi

JORNADES DE LA PAU

Si no hi ha canvis a última hora, el programa concretat fins aquest moment és el següent:

7 de novembre, debat obert sobre «Jihadisme i terrorisme, és el mateix?. Situació actual en el món religiós».

14 de novembre, «cançons per la Pau», a càrrec dels Cinc dits d'una mà.

22-23 de novembre, a les eucaristies celebració Pau

Agenda: encara per concretar

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

12 d'octubre del 2014 Núm. 557

Diumenge 28 de durant l'any A.

Jo també tinc alguna excusa?

En aquesta paràbola del banquet de noces Déu no vol estar sol i prepara un banquet i cerca els convidats.

Ens ofereix el seu Amor rebent la invitació de viure una vida amb sentit, de sentir-nos sempre acompanyats i estimats. Ens ofereix un amor no condicionat i el sorprenent que ens acull tal com som.

La invitació va dirigida a tu, a mi, a tots nosaltres a tothom. **També tenim nosaltres alguna excusa com els de la paràbola?**

Sovint ens mostrem desagraïts a Déu per les coses que ens manquen i els problemes que tenim, i, per tant li fem l'esquena. I, en canvi, ens costa més, i no sabem veure, les moltes coses bones que ens ha donat. I que ens hauria d'omplir d'alegria. Una alegria que s'encomanés i encoratgés a d'altres.

No és el mateix organitzar una festa que anar de convidats. El que organitza la festa té molta més feina que el convidat que va a taula parada. Aprofitem la invitació d'anar de convidats a taula parada i no cerquem excuses per no anar al banquet. Presentem-nos oferint el nostre regal: l'amor que hem donat; doncs vivim per estimar i deixar-nos estimar.

V.T i E.M.

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 25,6-9)

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i succulents, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la mort.

El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat, perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya.

Salm responsorial [22,1-3.4.5.6

El Senyor és el meu pastor, no em manca res,
em fa descansar en prats deliciosos;
em mena al repòs vora l'aigua,
i allí em retorna.

Em guia pels camins segurs
per l'amor del seu nom.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos
no tinc por de res,
perquè us tinc vora meu;

la vostra vara de pastor
m'asserena i em conforta.

Davant meu pareu taula vós mateix,
i els enemics ho veuen;
m'heu ungit el cap amb perfums,
ompliu a vessar la meva copa.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor
m'acompanyen tota la vida,
i viuré anys i més anys
a la casa del Senyor.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,12-14.19-20)

Germans, sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dona forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 22,1-14)

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble: «Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill: envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa. Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataren. El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat. Mentrestant, digué als seus homes: El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convidau a la festa tothom que

trobeu. Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats.

Salmo Responsorial (Ps 23)

El Señor es mi pastor, nada me falta:
en verdes praderas me hace reposar,
me conduce hacia las aguas del remanso
y conforta mi alma;

Me guía por los senderos de justicia,
por amor a su nombre;
aunque vaya por un valle tenebroso,
no tengo miedo a nada, porque tú es-

tás conmigo, tu voz y tu cayado me sostienen.

Me preparas una mesa ante mis enemigos,
perfumas con unguento mi cabeza
y me llenas la copa a rebosar.

Lealtad y dicha me acompañan
todos los días de mi vida;
habitaré en la casa del Señor
por siempre jamás.

Comiat, en comunitat

Tendresa, fe, humanitat, fraternitat, caliu, honestedat... són paraules i emocions que sento ben endins, en recordar el comiat a la parròquia de la Li Jié. El càncer, que fa estralls, al final va vèncer les seves ganes de viure i la seva energia. Però en els darrers temps, duríssims, la malaltia no havia esborrat ni el seu somriure, ni la fe, ni el seu constant agraïment pels qui li donaven suport, dia a dia, a l'hospital. Però, tristament, arriba la mort, i els qui es queden han de fer el comiat.

Personalment se'm trenca el cor quan visc, algun cop, un funeral ple de fredor. Un comiat pot ser trist, dur, fins i tot tràgic... però no hauria de ser mai fred a nivell humà. Més enllà de qui presideixi un funeral, que hi aportarà un determinat tarannà, són la família, els amics i la comunitat parroquial els responsables que el comiat d'una persona no sigui un simple *adéu-siau*, sinó que tingui el caliu d'una abraçada fraterna. I aquest caliu és el que es guarda al cor per sempre, acompanyat dels records que ens deixa la persona. El comiat de la Li Jié, de 55 anys, va ser així. Sense tenir família a prop, van agafar aquest paper la comunitat parroquial i les amistats, de la mateixa manera que els darrers quatre mesos, després de la mort del seu marit Jaume, l'havien fet costat en la soledat i el neguit de l'hospital. Asseguts, fent un cercle amb els bancs de l'església, va haver moments de pregària, de record en veu alta pels moments compartits i d'agraïment pel seu continu agraïment a tothom qui l'anava a veure. Moments per llegir uns paperets on havia deixat, sabent que marxaria aviat, missatges de gratitud i afecte, amb bons desitjos pels qui ens quedem, per als amics que li feien costat, per la comunitat parroquial on ella es sentia estimada. I encara que tothom estava trist, va haver moments per cantar, per dibuixar un somriure i per donar gràcies per la vida que ens dona l'oportunitat de fer camí plegats... encara que se'ns emporti quan no ho voldríem. Però així és la vida i així és la mort. Quan jo mori, quan mori algú que estimo, quan tu, que llegeixes aquest escrit, marxis un dia... espero que el comiat sigui així. Sense que la tristor ofegui la tendresa. Com ha estat l'adéu a la Li Jié.

Maria-Josep